

Antoine de Baecque

Osurukçular Kulübü

Türkçesi: Alev Er

İçindekiler

Sunuş	13
Angèle'in İlahi Osuruğu	19
Alfabe	24
Dost Meclisinde Osurmak	25
Kurtuluş	25
Zaaaaaaaaaarrrrrrt	25
Alttan Şakımak	26
Bir Osurukçu Otopsi	26
Osurtan Bonbon	27
Balzac ve Fasulyeli But	28
Amy Herbst Vakası	29
P Parçacığı	29
Gurultu	29
"Cevap Vermek Size Düşmez Hanımefendi"	30
Bol Eteğin Kıvrımları Arasında	30
Yele Yol Vermenin İki Farklı Yolu	32
Osuran Şarkının Kısa Hikâyesi	32
Sofrada Osurmak	40
Chabrol'ün Osuruğu	40
Sıçmak	41
Merdivende Top Patladı	41
Karnınızı Susturmayın, Bırakın İnsin!	41
İmparator Claudius'un Son Nefesi	42
Clemenceau: Öyleyse Osurun!	43
O İğrenç Osuruğuyla	43
Keşişleme	44
Görünmem Hiçbir Göze	44
Yaratılış	45
İşkence	45
Kadınının Yanındaki Âşık	46
Osurmak, Susmak	46

El Elden Üstündür	47
Diftong ya da İki Ünlülü Hece	48
İyi Kral Dagobert.....	50
Protesto	50
Dünya'dan Ay'a	51
İfrazat Artışı.....	53
Osuruk Nedir?.....	53
Sessizlikten de Âlâ	54
Kısa Konçlu Hükümdarın Hikâyesi.....	55
Osuruğu Nasıl Gizlemeli	57
Dutronec Ailesi'nin Osurma Geleneği	58
Mercier de Compiègne	59
Osuruk Karşısında Herkes Eşittir	62
Mısırlılar Nasıl Osururdu.....	62
Crepitus.....	63
Osuruğun Görünmez Belagatı	63
Nezaket	64
Tutsak Osuruk	65
Her Katta Gaz Var	66
Koma-Osuranlar Ülkesinde	66
Fabl ve Masallar	67
Aparkattan Bile Öldürücü.....	72
Rezenenin Faydaları	73
Doktorlar Bu Konuda Ne Diyor?.....	73
Flatüoloji (Sindirim Gazı Birikmesi Bilimi)	74
Flaubert Kudüs'te Osurduğunda	77
Kôkô Teihô Piştt, Piştt.....	78
Bağırsak Gazı	79
Ölünün Osuruğu	79
Osurukçu Kokusu	80
Timpanit.....	80
Osurma Sanatı.....	81
Happy Farting Friends	82
Fasulye.....	83
Pantolonumun Dibinde	84
Osuruk İlahisi	84
Deyimler	85
Surata Osurma Oyunu	86
Kaka Ekmek	87
Yelli Uzun Ömür	87
Osuruğun Müziği Olur mu?.....	88
Yatakta Osurmak	91

Montaigne'e Göre Osuruk	94
Osuruyorum ve Buna Bayılıyorum	95
Rahibe Osuruğu	95
Şalgam	97
Milord Osuruk Hazretlerinin Doğumu	98
Osuruđuın Kökenleri	99
Koku	100
Osurukçu (Petoman) Joseph Pujol.....	101
Pigmelerde Osuruk	107
Kurnaz Fahişe	108
Pétion	109
Bezelyenin Şarkısı	109
Adsız Osurukçular Hareketi	110
Clovis'in Monolođu.....	110
Osurukçalar	111
Filozof	112
Charlus Osurur.....	113
Quaquire	113
Kendini Duyurabilme Sanatı	116
Cevher.....	117
Osurukçu Derlemeleri.....	118
Pantagruel'in Götü	121
Demokritos, Gözüpek Osurukçu	121
Çıkamayan Osuruk	121
İspanyol Çıktısı.....	122
Kadın Osurduysa Ölmemiştir	122
Tanrı Osuruk İmdada Yetişir	123
Özgür-Osuranlar Cemiyeti	123
Osuruđuın Sadizmi	125
Madem ki Götüm Beni Aşağılıyor	125
Osurukçu Tipolojisi	127
Bu Esen, Rüzgâr Değil	130
Osuruk Tiradı.....	131
Gaz Fabrikası	132
Metan.....	133
Yellenme.....	133
Zizek'e Göre WC'ler	134
X ve Osuruk	134
Kokusuz Osurmayı Becermek	134
Osuruksever Jesus-Christ	134
Küçük Osuruk Bibliyografyası.....	139

SUNUŞ

İşerken osurmamın hikmeti ne ola ki, diye sordu yeniyetme bir salak. Şairin cevabı şu oldu; o da bir şey mi, eşekler de aynısını yapıyor.

François RABELAIS,
Gargantua, İkinci Kitap

İnsan neden osuruk hakkında yazar ki? Evrensel bir konudur ve hiç kuşkunuz, tereddüdünüz olmasın, en kadim dönemlerden en güncel zamanlara herkesi ilgilendirir, herkes ilgilenir de ondan. Bundan emin olun... Ama gerçek sebep bambaşkadır: Osuruk üzerine yazmak her şeyden önce bir duruş, yazınsal ve toplumsal bir stratejidir ve kimi yazı insanlarının bir yer edinmesine imkân verir; o yer, “bok kokan rüzgârlar” üzerine oyun oynama alanıdır.

Bu antolojide de okuyacağımız üzere, osurma sanatıyla ilgilenen görece çok sayıda yazar var; sayıları yüzün üzerinde. Ama bunun lanetli bir sanat olmasının sebebi bu değil. Ortalık yerde osurmak göze alınması hâlâ pek kolay olmayan bir meydan okuma sayılsa bile, osuruk üzerine yazmak başka türlü bir dayanıklılık, sağlamlık getirir: Suç ortamınız okurları peşinen cebinize koymuş, ötekileri, yani edebiyatı sadece güzel ve iyiyle ilgilenen bir alan olarak görenleri de allak bullak etmiş olursunuz.

Osuruk üzerine Rönesans’tan günümüze kadar yapılmış çalışmalarını sıralamaya kalksak, bağırsak gazı gurultusu dolusu bitmez tükenmez sayfalardan bir bibliyografya oluşur. O da eğlencenin ancak çok uzun bir bölümünü kapsar. Bu bibliyografya, aynı zamanda, toplumda parlanmanın yazınsal âlemin olmazsa olmazı haline geldiği, ahlak anlayışını altüst etmenin de benzersiz bir yer edinmeyi sağladığı bir dönemde “bir edebiyat nesnesi”nin kendisini nasıl ve ne büyük bir güçle ortaya koyabildiğini göstermektedir.

O dönemde kimi felsefe alanında başarıdan başarıya koşarken, kimi bilgiye olan engin vukfuyla ansiklopedicilik alanına katkı sağlıyor, başka birçokları ise siyaset vaazları veriyor, tarih ve bilimle ilgili çalışmalarını anlatıyordu. Birkaçı ise akıl ve zekâsını, kendisini bir anda *Türlerin Kökeni Söylemi*'nden cinaslı anlatıma, *Kanunların Ruhu*'ndan panayır gezmelerine, *Ansiklopedi*'den *Osurma Sanatı*'na savuran türden tezatlardan başka bir şeyi sevemeyen entelektüel ve dünyevi bir cemaati güldürebilmenin hizmetine adamıştı.

Zola ne zamanki *Toprak*'ta Jésus-Christ adını verdiği osurukçu, kaba saba, bayağı ve şiddet meraklısı bir anti-kahraman yaratır; hem natüralizmi ve bir *halk yığımı*ni edebiyata taşımış olur, hem de romanın genç sosyete kadınlarının duygularını ele almak dışında işlevi olmadığını savunan burjuvaları şoke eder. Céline, *Gecenin Sonuna Yolculuk*'ta askerler için “herkesin ortasında ve pörsük bağırsaklarını patlatırcasına osuruyor, bunu hakkıyla yapabildiklerinde içlerinden çıkan gerçek tüfek tarrakaları ta ahırdan duyuluyordu” diye yazdığında dönemin alışlagelmiş dilini kaba sabalığın şiddetiyle, halkın kendi osuruklarıyla kırmış olur, hayatın gerçeğini gözler önüne sererek bir şok da o yaratır.

Ama yarattığı osurukçu kadın kahramanıyla Roger Vitrac da sahneye çıkacak, *Victor ou Les Enfants au Pouvoir*'da (Victor ya da Çocuklar İktidara) kadını geleneksel tiyatro sahnesinin tam ortasına oturtacaktır. Drama kontrol edilemeyen bir yellenme alışkanlığı üzerine kurulmuştur; öyle bir alışkanlıktır ki bu, sahnede halkın karşısına çıkıldığında bile önü alınamaz, hatta tam tersi yaşanır. Kahraman sahnede kendisini tutmaya çalıştıkça daha çok osurur: “Ne korkunç, kendimi tutamıyorum (...) Her şeyden daha güçlü bir his. Beni eline geçirip kendini istediği gibi ortaya koyabilmesi için azıcık niyetlenmem, aklımdan geçirmem, küçücük bir çabam bile yetiyor. (Uzun uzun osurur). Kendimi öldüreceğim, böyle devam ederse öldüreceğim kendimi. (Yine osurur). (Kahkahalar patlar).” Nitekim birçok kadın oyuncunun ilk tepkisi rolü üstlenmeyi reddetmek olur.

Serge Gainsbourg'un tek (kısa) romanına kahraman olarak seçtiği, *anüsünden çalışan dâhi*, münzevi, düşkün ve lanetli ressam *Evguenie Sokolov* için de olan budur. “Öyle sanıyorum ki, tuvalette ya da meydanlarda açık havadayken, büzük kasımın gevşemesi sebebiyle içimdeki hidrojen, karbon gazı, azot ve metan serbestçe dışarı çıkıyor. Oysa eskiden kış deliğimdeki kabarcığı azıcık sıkır, nahoş koku ve buhar çıkışını istediğim gibi engellebilirdim.”